

РЕШЕНИЕ

№ 5749

гр. София, 22.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6847** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. И. Б., представляван от процесуалния си представител адв. Б., срещу решение от 24.01.2020 г., постановено по НАХД № 1549 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 9-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 357 от 06.10.2016 г., издадено от заместник-началника на Митница Столична, с което на касатора, на основание чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 48 422 лева, за извършено нарушение на чл. 126 ЗАДС, а на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС предметът на нарушението е отнет в полза на държавата.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Посочва се, че в решението си СРС бланкетно, без мотиви, кореспондиращи с конкретиката на чл. 126 ЗАДС, приема, че е извършено административно нарушение от страна на наказаното лице. Липсват доводи защо

представените по делото данъчни документи, които удостоверяват плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, не са относими към процесната стока. Като незаконосъобразен е определен правният извод на първоинстанционния съд, че са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Посочват се и аргументи за това, че не е установен по безспорен начин субектът на нарушението. Допълва се, че СРС е постановил решението си без да посочи каквито и да било мотиви, въз основа на какви обстоятелства и факти, установени по делото приема, че В. Б. е осъществил и от субективна страна, соченото в НП нарушение. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. Б. с редовно пълномощно, който поддържа жалбата, като сочи още, че към датата на провеждане на съдебното заседание, нарушението е погасено по давност.

Ответникът – Агенция „Митници“, се представлява от юр.к. Я., който оспорва жалбата и депозира писмени бележки.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, но по различни от наведените в нея основания.

Съдът намира, че в настоящия казус, административнонаказателното преследване е погасено по давност. Съгласно чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока предвиден в чл. 80 НК. С оглед вида на наложеното в случая наказание – имуществена санкция, приложима е хипотезата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, според която наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на четири години и половина.

Административнонаказателното преследване е възбудено в срок, но към момента на постановяване на решението е изтекъл срокът за преследване – нарушението е извършено на 11.01.2016 г., като срокът за преследване е изтекъл на 11.07.2020 г., поради и което НП следва да бъде отменено на това основание.

Обжалваното решение е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК, за които съдът следи служебно, доколкото чл. 11 ЗАНН по въпросите, касаещи давността, препраща към Наказателния кодекс (НК). Изтекла е предвидената в закона абсолютна давност. Препращащата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство - нормата на чл. 34 регламентира сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за

издаване на НП след съставянето на АУАН, а нормата на чл. 82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд). Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. чл. 11 ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Предвид чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 ЗАНН, уреждаща случаите, в които административнонаказателното производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 НК.

В случая, предвид датата на извършване на административното нарушение – 11.01.2016 г., е изтекъл давностен срок (4 1/2 години, по арг. от чл. 80, ал. 1, т. 5 вр. с ал. 3 НК), с чието изтичане се изключва въобще административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към дата 12.07.2020 г., това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, административнонаказателното производство, в рамките на което процесното НП е издадено, следва да бъде прекратено. Поради това, решението за потвърждаване на НП на районния съд следва да бъде отменено, като постановено в нарушение на материалния закон.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, седми касационен състав при АССГ,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение от 24.01.2020 г., постановено по НАХД № 1549 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 357 от 06.10.2016 г., издадено от заместник-началника на Митница Столична, с което на В. И. Б., на основание чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 48 422 лева, за извършено нарушение на чл. 126 ЗАДС, а на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС предметът на нарушението е отнет в полза на държавата.

Решението не подлежи на оспорване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: